



Год. II.

Февруарий, 1909 г.

Кн. 2.

СНИГЕРОВА ЖАЛБА.

На клонче ледено кацналъ
Синигерь пѣстрокриль,
«Кога ще дойде лѣто, Боже!»
Запискаль — затжилъ.

Кога ще дойдатъ отъ чужбина
Въ зелената горица:
Славейко — моя миль роднина
И леля Кукувица!

И Щръкльо — стария познайникъ,
Невѣста Гургулица,
Свирецътъ чудень — Косъ нехайникъ,
Кумица Ластовица...

Та булка млада да ми найдатъ
Изъ тѣзь гори зелени —
Да чуе мало и голѣмо,
Синигерь какъ се жени!

